

ENCAMNAME
HEVDÎTINA EKOLOJIYÊ YA AMEDÊ
22 GULAN 2022

Modernîta kapîtalîst û rewşa wê ya sazîbûyî dewlet û sermaye(sermiyan) di tîkiliyên civakî de çewsandin, di tîkiliyên aborî de jî bi rêbaza kedxwariyê xwe saz dike. Navendên sermayê ji bo ku kara xwe zêde bikin serdestiya ku li ser xwezayê pêk tîne, xerakirina ekolojîyê di dehan sal de gihandiye asta hilweşîner.

Di encama şer û polîtîqayên neolîberal de; pêşbirka dewleletan ya hilberîna enerjiya zêdetir, li qadên çandiniyê bi bikaranîna amûrên kîmyewî yên zede re belavbûna nexweşiyên, çemên di nav HES û bendavan de hatine girtin, vekirina qadên daristanan jî kedxwaran re, bajarên pençeşêrbûyî, yekdestdarî û yekçandîya li ser hilberîna çandiniyê, kûrkirina tîkiliyên hiyerarşiyê û di encama serdestiyê de cîhan jî bo zindî û ne zindiyan hatiye asta ku nikarin lê hebûna xwe bidomînin.

Qonaxa niha di asta gerdûnî de weke qeyrana ekolojîyê, qeyrana aboriyê, qeyrana demokrasîyê û qeyrana civakî, serdemeke qeyranên pîrhêjmarî û pîrhêlî tê jîyîn. Vê rewşê li ser xweza û civaka ku parçeyeke ji xwezayê ye bandoreke wêranker pêk anî. Ji bajarên pençeşêrbûyî, pêkanînen dijdemokrasîyê, nîjadperestî, tundiya li hemberî jinan, komên mirovan ên îzolekirî, zehmetiya xwe gihanduna xwarinê, pergalek ekolojîyê yê diguherin, cureyên zindiyan yê wenda dibin û qeyrana avhewayê jî tê dîtin ku pergalek heyî qeyranan çêdikin û hebûna xwe bi mezinkirina qeyranan didomînin.

Li ku dera cîhanê dibe bila bibe, tevahiya tîkoşînên ekolojîyê yê li hemberî pergala ku qeyranan çêdike û ji qeyranên heyî xwe têr dike tîdikoşin hêja ne û bi cerebeyên ku mirov jê sûd bigre dagirtîne. Lê mixabin hem di asta gerdûnî de hem jî di sata xwecihî de, ji ber rewşa perçebûyî û bêrêxistinîyê nikarin pergala qeyranê ya heyî derbas bikin. Rastiya ku xerabûneke ekolojîyê ya li ciheke cîhanê, bandorê li hemû gerdûnê dike bi pandemiya dawî re careke din hat dîtin. Çawa ku xerabûneke ekolojîyê ya li ciheke cîhanê li ser hemû cîhanê bandor dike, çawa ku hilma em ji hewayê digrin hevpar e, kes, sazî û aktivîstên xwedî hişmendîya ekolojîyê jî divê demildest bi heman ferasetê li hember qeyranan di tekoşîneke hevpar de bigihîjin hev.

Li ser van bingehan em kesên ku jiyane diparêzin yê li Tirkiyê û Kurdistanê dijîn di 22.05.2022 an de li Himama Deva ya navçeya Amedê, Sûra ku hat xerakirin bi sermijara ‘ HEVDÎTINA JIYANÊ YA DI DORPEÇA HILWEŞANDINÊ YA LI SER EKOLOJÎ Û CIVAKÊ DE’ hatin cem hev û me ‘LI HEMBERÎ XERAKIRÎNÊ RÊYÊN TEKOŞÎNÊ Û JI NÛ VE AVAKIRINÊ’ nîqaş kir.

Hevdîtina ku plansaziya wê li gorî du rûniştinan bû, piştî axaftina vekirinê bi pêşkêşîya xebatên Komeleya Ekolojîyê ya Amedê dest pê kir. Di hevdiştinê de cerebeyên xwecihî hatin parvekirin, dûre panel pêk hat û bi fîrîmê hevdiştin bi dawî bû.

Nirxandin û parvekirinên di rojêkê de hatin kirin:

- Carînan di şeran de gihiştina bikaranîna çêkên kîmyewî, rê li xerakirina ekolojî û civakî vedike. Şer dibin sedema kirkirina gelek zîndewaran û di pergala ekolojîyê de hemû zîndewaran neçarî

koçberiyê dikin. Ji ber van sedeman dive em karibin bêjin ku şer, hilweşînerê herî mezin yê pergala ekolojik û civakî ye. Ji ber vê divê were gotin ku xala sereke ya ekolojîyê aşîtî ye. Divê hemû sazî û dilxwazên ekolojîyê mijara aşîtî û ekolojîyê ji bo xwe bikin rojev û lihemberderketineke giştî ya şer were meşandin. Ji ber hemû hevalên li vê dere jîyan û heqîqetê diparêjin, li vê derê divê bi zelalî dawxwaza aşîtîyê hebe û li hemberî şer tekoşîna aşîtîyê domdar be.

- Nakokiya di navbera xweza û kapîtalîzmê de careke din nişan dide ku divê lêgerîneke tekoşîne ya nû ku ji hawirdorparêziya klasik wêdetîr were pêşxistin. Li cihê nêrîna navendmirov divê tekoşîneke bihevrebûna hemû zindî –ne zindiyan diparêze were pêşxistin. Divê nîqaşa nêrîneke ku ne însan ne jî xwezayê digre navendê were kirin, rê û rêbaza tekoşîneke herduyan bi hev re were pêşxistin.
- Heskîfa ku dîroka wê digihîje hezar salan li pêşberî çavên hemû cîhanê hat tunekirin. Dîsa li ber çavên hemû cîhanî cihê ku em hevdiîtina xwe lê dikin, ‘Sûrîçî’ ya ku din av mîrateya çandîya UNESCOyê de ye hat talankirin. Divê rexnedayîna vê were kirin, balkişandin li ser vê hilweşîne bin û neye jibîrkirin. Li hemberî hilweşîne divê bîreke kolektîf were avakirin.
- Tekoşîna ekolojîyê di heman deme de tekoşîna azadiya jinan e. Ji ber vê pêwîstiya li hemû qadên jîyanê reng û dengê jinan derkeve holê û li dijî têkiliyên desthilatdar ên li hemberî jinan xebatên pêwîst bîn meşandin.
- Dixwazin li Payîzavaya Wanê kana mermeran, li Geliyên Zorê û Sarimê HES’an ava bikin. Carînan bi hinceta ewlehîyê gundan vala dikin, bendavan çêdikin, daristanan dişewitînin, carînanjî ji bo kara zêdetir ya sermayedaran biçêkirina kanên kevir û madenan xwezayê talan dikin. Bi van rêbazan gelê li Tirkiye û Kurdistanê dijîn ji cih û warên wan dikin, dixwazin wan bê nasname bihêlin.
- Desthilatdariya siyasî bi pêşkêşkirina hemû Tirkiyê ya ji sermaye xwecihî û navdewletî re heremên bi hezaran zindî lê dijîn ên wekî Bergama, Cerattepe û Kazdaxî jî ji zîndiyan xalî dike. Çiya deşt û zevîyên me yê bedewiyên xwezayî qurbanî bi dehan kanên zêr û kevir ên hatine avakirin an jî plansaziya avakirina wan hatiye kirin, dikin. Rihê berxwedanê yê li hemberî vê talanê derketiye holê hê jî berdewam dike, desthilatdariya ku forum û rexistîniya li wir nikare dakurtîne bi erîşên hêzên leşkerî dixaze bifetisîne. Berxwedana kulî Bergamayê di 1989’an de dest pê kir, li Kazdaxiyan di roja 425’an de berdewam dike. Tekoşîna rasterast û dadî ya yê niha berdewam dikin pêwîst e ku bi hemû tekoşînan û parêzvanên jîyanê re werin hevparîkirin.
- Hat diyarkirin ku li Dêrsimê 145 heb kanên madenan hatine vekirin, gel neçar maye ku ji cihê dijîn koç bikin, xerabûneke micît qewimîye, li hemberî vê pêwîstî bi tekoşîneke dadî û rêxistinîkirina berxwedanê heye. Çemê Mûnzûrê û derdorên wê ji kirê (rant) û talanê re hatiye vekirin, li hemberî vê bi dehan serlêdanên betalkirinê bê dawî mane.
- Mirov li hemberî dewletê ji bo cihên xwe yê jîyanê biparêzin bi hemû hêza xwe têdikoşin. Welatîyên sûrê yê tevî forimê bûn diyar kirin ku heta dawiyê ew ê têbikoşin û dest ji Sûrê bernedin.

- Hat diyarkirin ku ji wêrankirinên ekolojîyê yên li Tirkiyeyê pêk tên re di heman astê de bertek nayê dayîn, bi taybetî wêrankirinên ekolojîyê yên li bajarên kurdan tê pîştguhkirin, neteweya serdest, li hemberî tekoşîna neteweya bindest weke ker, kor û lal be tevdigere. Li hemberî hemû pirsgerêkên ekolojîyê bi hinceta ewlehiya navendî bêdeng dimînin û tevî tekoşînê nabin. Bi polîtîqayêke tunekirinê ya bi zanebûn erîşên li hemberî nixên kurdan yê hevpar berdeam dike. Niha li devera bi navê NEWALA QESABA ku gora komî ya bê serû bin e plansaziya çêkirina vîllayên dublex dikin. Navê wan jî dikin vîllayên jiyane. Ev êrîşkirina nixên me ye. Divê li hemberî erîşên bi vî rengî li her deverî bi heman hestewariyê beyî ku bine rin li ku derê û tê sere kê perteka pêwîst were nişandan.
- Di serî de Heskîf, ji bo hemû cihên dîrokî û xwezayî nîqaşa bi koçberiyê re pirsgerêkên derûnî, aborî û civakî were kirin. Li hemberî vê divê plansaziya çalekiyê were kirin.
- Di vê hevdiîtinê de divê bi hevkarîya dewlet û sermayê talankirina xwezayê ku li hemberî erdnîgarî û civakên cuda pêk tê re bejin bes û bi rihekî hevpar tevbigerin. Li hemberî kapîtalîzma dirinde tekoşîneke civakî pêwîst e û bi polîtîqayên şênbertir berdewamkirina tekoşînê weke peywîrekê li pêşîya me ye.
- Cîna sermayedar xwe li ser mêtina keda mirovên ji neçarî koç kirine ava dike. Li ser laşê kedkaran xerakirina ekolojîyê pêk tê. Li bajaran xerakirina ekolojîyê jî bi pêvajoya laşê karkeran yê bi dûçarmana Aspestê dest pê dike. Di qonaxa niha de despêkê laşê me dûre hemû qadên me yên jiyane dikeve bin nîrê kedxwariyê. Divê xebata ku tekoşîna bajar, karker û ekolojîyê bi hev re bimeşe were kirin.
- Wêrankirina li ser ekolojîyê û şer bi tenê li ser mirovan na, di heman deme de li ser ajalan jî neyînî bandor dike û wan neçarî koçkirinê dike. Ji ber zimanê ajalan tune nikarin derde xwe bejin. Li vir peywîra me ya em bibin zimanê wan jî heye. Ji ber vê yekê hemdem tekoşîna li hemberî wêrankirina ekolojîyê û tekoşîna mafên ajalan a ku tu cudatî nake navbera ajalan were dayîn.
- Di demen dawî de bi taybetî li bajaran zarokên ekofobîk ên ku li navendên danûstendinê, ji axê dûr, ajalan nas nakin mezin dibin. Ji ber ku zarok hem bi xwezayê re têkildar bin, hem jî hilberîna çandîniyê nas bikin divê mifredata perwerdehiya ekolojîyê (agroekolojî) were çêkirin. Ji bo ku di mifredata perwerdehiya fermî de cih bigre divê xebatên pêwîst bên kirin.
- Wekî ku Jose Martîn gotiye: ‘ Gele ku nikaribe hilberîna xwerina xwe bike kole ye, nikare bibe xwediyê azadiyêke biçûk jî’ ji ber vê yekê di asteke biçûk de be jî divê hilberîna çandîniyê bi nêrîna ekolojîyê were kirin, komên hilberîna xwarinê werin avakirin.
- Li hemberî xwezayê sûcekî pêk tê, ev sucekî navnetewî ye. Ji bo sûcên li hemberî xwezayê bikeve nav zagonên cezakirina dadî divê tekoşîn were dayîn. Xirabiyên li hemberî xwezayê weke sûcê kirkirinê, sûcê şer were qebûl kirin. Divê weke kirikirina ekolojîyê were zanin.
- Rêxistinîkirina komên û koperatîfên demoratîk û wekhevîparêz, jerkuja li hemberî çîna kapîtalîst e. Gelek girîng e ku em heta dikarin xwe ji jiyana pargala heyî dûr bixin, elimandinên pergale biguherînin

û vê nerînê li derûdorên xwe belav bikin. Divê em çanda pevguherînê pêş bixin. Têkilatîyên xwe yê pêvgirêdana neçarî bişkînin, ji hilberînerên xwecihî danûstendîne bikin. Bi qasî ku pêkan e divê em amûrên kîmyewî ji jiyana xwe derînin û bala xwe bidin hiberîn û bikaranîna tiştên xwezayî. di heman deme de girînge ku lêkolînan bikin da ku şopa me ya qarbonê li hemberî qirêjiya ku giresitêrkan tehdit dike kêmbike û hestewariya civakî di vê hêlê de bi pêş bixin.

- Li hemberî şewitandina daristanên Kurdistanê û kirkirina Çiyayê Qazê divê helwest û tekoşîneke hevpar bê meşandin. Werankirin û talana ekolojîyê bibe xema me ya hevpar. Divê hevdîtînen bivî rengî gelek caran li cihên cûda û di demen cûda de pêk werin. Divê em pir rengî û pirdengî bin. Divê di her şert û mercî de tekoşîn bidome, polîtîqayeke hevpar were diyarkirin û li heremeke din em karibin plansaziya civîneke pêşwext bikin.
- Em di wê baweriyê de ne li hemberî polîtîqayên kapîtalîzma ku mirov ji cewherê xwe dûr dixê û talan dike, encax bi honandina xeta ekolojîyê ya civakî ya radîqal serkeftin pêkan e. Em bawer dikin ku çareserî di xeta tekoşîne ya hepar re derbas dibe.

KOMELEYA EKOLOJİYÊ